

[Kristian Nygaard.]

forstaa, at det koster noget, de maa forstaa, at der maa præsteres et Arbejde, der skaber Respekt om Friskolen, og de maa i hvert Fald ikke blive saa ivrige efter at kræve offentlig Støtte, at de glemmer at stille Kravene til sig selv.

Ved Gymnasielærernes Aarsmøde i København den 17. Oktober førtes der en Forhandling om Religionsundervisningen i Gymnasierne. Med næsten fuld Musik gik man fra Gymnasielærernes Side ind for en Nyordning af Undervisningen, hvorefter der skal gives Aarskarakter i Religion for at bøde paa den Kendsgerning, som det blev sagt, „at Eleverne viser den mest aabenbare Foragt for Faget“. Aarskarakteren skal baseres paa skriftlige Arbejder, der kan vise, om Eleverne har fulgt med i Undervisningen. En saadan Ordning, mente man, vilde skabe Arbejdsglæde og Interesse for Religionsfaget.

Jeg vil gerne takke den højtærede Undervisningsminister, fordi han i klare Udtalelser, først ved selve Mødet og senere her i Folketinget, har taget Afstand fra en saadan Nyordning, idet han begge Steder gjorde opmærksom paa, at ligesom Forældrene er frit stillede med Hensyn til Spørgsmaalet om Børnenes Kristendomsundervisning i Folkeskolen, saaledes maa de voksne Elever paa Gymnasierne være frit stillede med Hensyn til, hvorvidt de ønsker at deltage i en saadan Undervisning.

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit udtalte om dette Spørgsmaal bl. a. følgende, som findes Sp. 447 — jeg beder Formanden om Tilladelse til et. Citat —:

„ . . . men naar hele denne Forsamling var fuldkommen enig — 90 pCt. stemte ja for en Resolution, 3 stemte imod — om, at man paa dette Omraade maatte gaa til en Ændring, saa maa man forvente af den højtærede Undervisningsminister, at han bøjer sig for denne Majoritet“.

Ved at høre dette kom jeg til at tænke paa en Begivenhed, som fandt Sted ovre i Ribe Bispegaard for 100 Aar siden. Den senere saa kendte Skolemand Kristen Kold redegjorde over for Biskoppen for sin nye Undervisningsmaade i Børneskolen, hvorefter Læreren fortalte og Børnene hørte. Biskop Tage Møller hævdede da stærkt, at Undervisningsmaaden skulde være ens i alle Skoler, men Kold holdt fast paa sit, og Remseriet fik gennem dette Standpunkt sit Grundskud. Den ene stod fast over for den anden. Jeg haaber, det maa gentage sig med Hensyn til den Undervisning, det her drejer sig om, og navnlig haaber jeg, det

maa lykkes for den højtærede Undervisningsminister sammen med Gymnasielærerne at finde en Form for Kristendomsundervisningen paa disse Skoler, hvis en saadan skal gives, saa denne Undervisning uden nogen Tvang kan være med til at styrke og udvikle Elevernes personlige Gudsforhold.

Hvis man ønsker Folket præget af Kristendommen, maa man forstaa, at det først og fremmest er en Opgave, Hjemmene maa løse, Skolen og Kirken kan ogsaa her kun være Medarbejdere. Livet i Hjemmene maa leves saaledes, at Børnene forstaa, at det virkelig betyder noget for Forældrene, at de er kristne Mennesker, saaledes at deres Handlinger ogsaa præges deraf.

Endelig vil jeg gerne fremsætte enkelte Bemærkninger om Fiskerstandens Kaar.

Fiskeri og Landbrug er jo ældgamle og naturlige Erhverv her i Landet. Ikke alene skal Jorden dyrkes, men ogsaa Havets Rigdomme skal udnyttes. Derfor kan det godt skabe en vis Misstemning, for ikke at bruge et stærkere Udtryk, at netop disse to Erhverv i Forhold til Arbejdsindsats og Risiko ofte giver deres Udøvere saa forholdsvis ringe Udbytte. Uforskyldte Vanskeligheder kan støde til. Lovgivningsmagten har i de sidste Dage under stor Opmærksomhed vedtaget Foranstaltninger til Udligning af Misforholdet mellem Landbrugets Eksportpriser og Produktionsomkostninger. Dette Misforhold skyldes ikke manglende Dygtighed hos Landbostanden, men økonomiske Foranstaltninger, som England har set sin Fordel ved at gennemføre, plus de højere Fragter paa Eksport- og Importvarer. Der var derfor heller ingen Uenighed om, at en Udligning maatte finde Sted, men kun om, hvorledes Opgaven skulde løses.

Det er nu mit Indtryk, at Fiskernes Vanskeligheder er forholdsvis lige saa store og lige saa uforskyldte som Landmændenes. En af Hovedaarsagerne til de to Erhvervs Vanskeligheder, før Krigen kom, var Umuligheden af at afsætte hele Produktionen paa Hjemmemarkedet, og da vore Aftagerlande i de sidste Aar har begrænset Importen af Fødevarer, har Vanskelighederne for Fiske- og Landbrugseksporten været uundgaelige. Her har det glædet mig meget at se, at Fiskerne gennem deres Understøttelseskasse selv har bidraget med betydelige Beløb for at hjælpe de haardest ramte. Statens Tilskud til Fiskernes Understøttelseskasse var i Fjor ca. 110 000 Kr.; i indeværende Finansaar er det 382 000 Kr., og paa det Finanslovsforslag, vi nu behandler, er Statstilskuddet anslaaet til 469 000 Kr.